

P&G CALLED MY PSYCHIATRIST

"Explain to me what the hell you did
with Cincinnati and Wall Street."

FERDINANDO FREGA

P&G JE NAZVAO MOJEGA PSIHIJATRA

*„Objasni mi što si, dovraga, napravio s Cincinnatijem i Wall
Streetom.”*

The P&G Saga · 19

Kućni telefon zvonio je i zvonio, a nitko se nije javljao. Bio sam sam kod kuće, pod tušem.

Ulazilo je to u moju tjednu kvotu — jedan jedini tuš na koji je žena pristala. Govorila je da previše pranja uništava mušku kožu, da moram ostati čist točno koliko treba.

Ali istina je da je htjela uštedjeti na računu za plin.

A mislila je i da, ako se ne budem prao, neću ići drugim ženama. Šteta što nije znala da su tuševi u tuđim kućama bili besplatni. I bez naknade.

Ahahaaahah

Stigao sam do telefona, ali već su bili spustili slušalicu.

Malo kasnije ponovno je zazvonio. Ovaj put sam se javio, a bio je to moj liječnik — moj psihijatar, sveučilišni profesor kojega nisam vidio više od pet godina — i tražio je da se nađemo.

Pustio sam ga da on odabere dan i sat, a ja sam bio odmah na raspolaganju: pristao sam, toga poslijepodneva u 17.30, u njegovoj ordinaciji.

Stigao sam dvadeset minuta ranije, staro pravilo naslijeđeno od oca koje su prihvatili i menadžeri Zemlje izlazećeg sunca.

Doći ranije na sastanak znači da ste već uračunali nepredviđeno, a to vas čini pouzdanima i sigurnima u sebe.

Vidio sam ga kako izlazi iz svoje sobe. Čekaonica je bila puna ljudi koje je morao primiti; svaki je imao dogovoren termin i 150 eura u džepu, samo da čuje što će im, dovraga, reći.

Prišao mi je i pozdravio me: „Dragi kolega, dobar dan, dobro došao, čekao sam te.” Zatim se okrenuo tajnici: „Carmen, pomakni sve pacijente barem za sat. Imam sastanak s kolegom.”

Minchia, kolega. Ja, s četvorkom od deset iz talijanskog u školi i svjedodžbom dobivenom za sportske zasluge, a ljudi misle da sam liječnik. Što on, dovraga, radi — je li poludio?

Ušli smo u njegov ured i posjeo me u mali kutak za odmor, fotelja do fotelje. Za mene je to bilo prvi put; uvijek sam ga gledao kao pacijent. Moralo se događati nešto veliko, ali nisam mogao shvatiti što.

„Dragi Ferdinando, pusti mene da govorim prvi, koliko god hoću, a onda ću ti dati tvojih pet minuta.” Ahahahahha

„Poznajem te od 2009., kad si mi prvi put došao, doveo te naš prijatelj liječnik koji je u međuvremenu preminuo, i nikad ti ništa nisam naplatio.”

„Potvrđujem, profesore.”

„Šuti, dovraga, ionako mi je teško razgovarati s tobom, jer smo ovdje svi o tebi shvatili jednu stvar, bez Junga i filozofa svijeta:

ti si jednostavno netko za koga nitko ne očekuje da postoji — a ti eto, tu si, u mojem gradu, i cijelom svijetu vrtiš glavu.”

„Bit ću kratak: objasni mi što si, dovraga, napravio s Cincinnatijem i Wall Streetom. Zar te ne mogu ostaviti samog ni minutu?”

Ahahahahah

„A onda tu sam ja — sedamdeset osam godina, sveučilišni profesor, nacionalni predsjednik Udruge talijanskih psihijatara, dvjesto objavljenih radova — i ne mogu shvatiti kako si uspio probiti web.

„Zvali su me svi koje poznajem u Americi. Htjeli su znati je li tvoja dijagnoza bipolarnog poremećaja stvarna, i potvrdio sam je — ali obojica znamo da bi ti, da nisam, uzeli mirovinu od 351 eura mjesečno.

„A sad mi reci što si smjerao. Ali prvo te moram pitati: uzimaš li kakve lijekove, i što uzimaš?”

„Nikakve lijekove već pet godina. Samo jedna vrijednost odstupa u nalazima krvi, ali ništa zabrinjavajuće.”

„Ja odlučujem je li zabrinjavajuće. Koja vrijednost?”

„Testosteron na 1400...”

Pogledao me i odgovorio: „*Minchia*, a kako se to dogodilo?”

„Sve je kriva moja susjeda. Ima stražnjicu iz bajke. Vidim je i sve mi se digne.”

„Prestani se zafrkavati. Budimo ozbiljni.

„Reci mi što si, dovraga, napravio.”

„Napravio sam ono što ste me vi naučili, ali bez diplome, bez specijalizacije, bez studija, bez tajnice.”

„Što to znači? Ne razumijem.”

„Proučavao sam ljudsko ponašanje, prerusio se u autora i zapisao ga — tako da nitko ne može reći da sam se bavio medicinom bez licence, bez upisa u komoru, bez pisanja recepata i postavljanja dijagnoza.

„A klijente sam našao na webu. Ali budući da ne mogu izdavati račune, radije odmah ništa nisam prodavao. Učinit ću to kasnije, sa cijelom osnovnom djelatnošću, jednom jedinom igraču — ako pristane upasti u semantičku zamku.

„To je sve.”

„Imam samo jedno pitanje za tebe.

„Zašto si talijanski izostavio iz jezika?”

„Italija je mjesto gdje možete provesti petnaestodnevni odmor i dobro jesti, ali onda morate otići. Inače, čim se ljudi počnu zanimati za vas, pokreću nepravedne napade, postaju znatiželjni pa i zli, ocrnjuju vas i prijavljuju.

„A svjetska nas povijest uči da ova zemlja nikad nije priznala svoje genije — počevši od vas, ne treba tražiti dalje. Da ste rođeni u Americi, danas biste imali drukčiji život. Tek kad se vratite s priznanjem iz inozemstva, potvrđuju vas — i čak i tada sa sumnjom.

„A nakon osamnaest kaznenih postupaka naučio sam to sam i ne moram nikoga pitati za dopuštenje.”

Ustao sam iz te fotelje, pogledao na sat i rekao: „Ostala mi je još jedna minuta da vam nešto kažem.

„Profesore, hvala vam — i volim vas.”

Vaš Ferdinando